

Spolek pro
zachování odkazu
českého odboje

Z P R A V O D A J

2. Ročník Číslo 4

4/2018

point4me.CZ
tisk online snadno a rychle

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

200 116 8648 / 2010

Naši činnost můžete podpořit finančním příspěvkem poukázaným na výše uvedené sbírkový účet vedený u Fio Bank. Děkujeme za Vaši podporu.

* 29.4.1921

† 24.6.2018

brigádní generál v. v. Ing. Pavel Vranský

Milý Pavle,

*děkujeme Ti za vše dobré,
co jsi pro nás všechny
udělal.*

*Byl jsi hrdinou tehdy a
byl jsi hrdinou i nyní.*

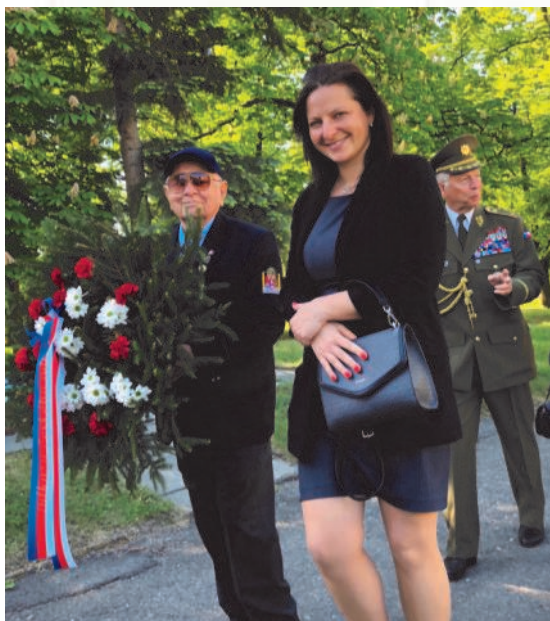
*Tvá statečnost a zásado-
vost se projevila v odcho-
du ze Svazu, do kterého
jsi před více než sedmi
desítkami let vstoupil.*

*V závěru svého života jsi
byl plný sil a odhodlání
při založení Spolku pro
zachování odkazu české-
ho odboje. Slibujeme, že
budeme i nadále udržo-
vat odkaz všech hrdinů
českého odboje.*

Ať máš čisté nebe, Pavle!

*Gábina, Petr, David a
Klára*

KVĚTNOVÉ VÝROČÍ Kladno a Slaný

světové války jako šafránu. Čas je spravedlivý ke všem a bohužel každý má přesně vyměřený čas na této zemi.

Gen. Pavel Vranský mi nedávno sdělil své obavy, pocity ohledně připomínání událostí a osobností 2. světové války, když jsme čekali na zahájení pietního aktu obětem transportu smrti v Levém Hradci u Prahy.

Venku bylo chladněji a my zůstali ještě povídat v autě. Koukali jsme společně na děti z místní školy, které si hrály na louce před místním hřbitovem a následně se účastnily pietní akty - pěkně zazpívaly naši píseň nejkrásnější, státní hymnu. "Pro ně už je to jako třicetiletá válka, tak jako se zapomíná na 1. svě-

toovou válku, dopadne to stejně i s 2. světovou válkou. Když se nenajdou v městech lidi, kteří to budou chtít připomínat, zapomene se, paměť se vytratí. To my, přeživší se snažili celý život udržovat paměť, položením květin vzpomenout a vzdát úctu. Mám obavy, že tohle pokračovat nebude." A proto je to na nás, nastupující generaci, abychom nedali zapomenout. Abychom paměť udrželi živou a odkaz, který nám svou statečností tito bojovníci předali, my udrželi.

Jako každoročně jsme položili věnce a věnečky k pomníkům a pamětním deskám jak ve Slaném (7.5.2018), tak na Kladně (9.5.2018). Ve Slaném se bohužel nemohl ze zdravotních důvodů zúčastnit nikdo ze slánských členů, ani předseda

Uběhlo již 73let od chvíle, kdy zazněly poslední výstřely z nacistických zbraní proti našemu lidu. Pamětníků těchto událostí ubývá každým rokem. Nám - generaci, která bohužel válku nezažila - ubývá možností pohovořit s pamětníky a tak to, co bylo dříve běžné pro generaci našich rodičů, již naše děti nebudou mít příležitost zažít. Svě řádky věnuji očitým pamětníkům, kterých si rolím vážíme. Besedy s válečnými veterány či politickými vězni byly jakousi normou ve všech školách. Připomínání hrdinství našich občanů a podpora národní hrdosti v podobě besed s přeživšími byla běžnou věcí. Dnes je besed s hrdiny a přeživšími 2.

KVĚTNOVÉ VÝROČÍ Kladno A SLANÝ

ké, Klubu aktivních důchodců, Československé obci legionářské a všem členům, kteří v nepříjemně horkém dni absolvovali pietní akty. V neposlední řadě patří poděkování Statutárnímu městu Kladno, bez jehož finanční podpory by se akce nemohla konat.

-GH-

David Makara, který byl ve službě a tak jsme věnce položili ve složení Karel Kabeš a Gabriela s Klárkou Havlůjovou. Návštěvou jsme potěšily společně s Irenou Knotkovou i naší milou Matyldu Klapalovou.

Na Kladně bylo položeno 9. května 2018 na 30 věnců a věnečků. Vzpomínkovým setkání předcházelo znovuodhalení pamětní desky padlým v Kladně - Dubí na budově bývalé Národní školy. Bronzovou pamětní desku před lety zachránil před další krádeží náš milý bratr, Věroslav Kočka. Opatroval ji a následně předal I. Knotkové, tehdejší jednatelce OV ČSBS Kladno, která desku odvezla do Sládečkova vlastivědného muzea v Kladně. V letošním roce se

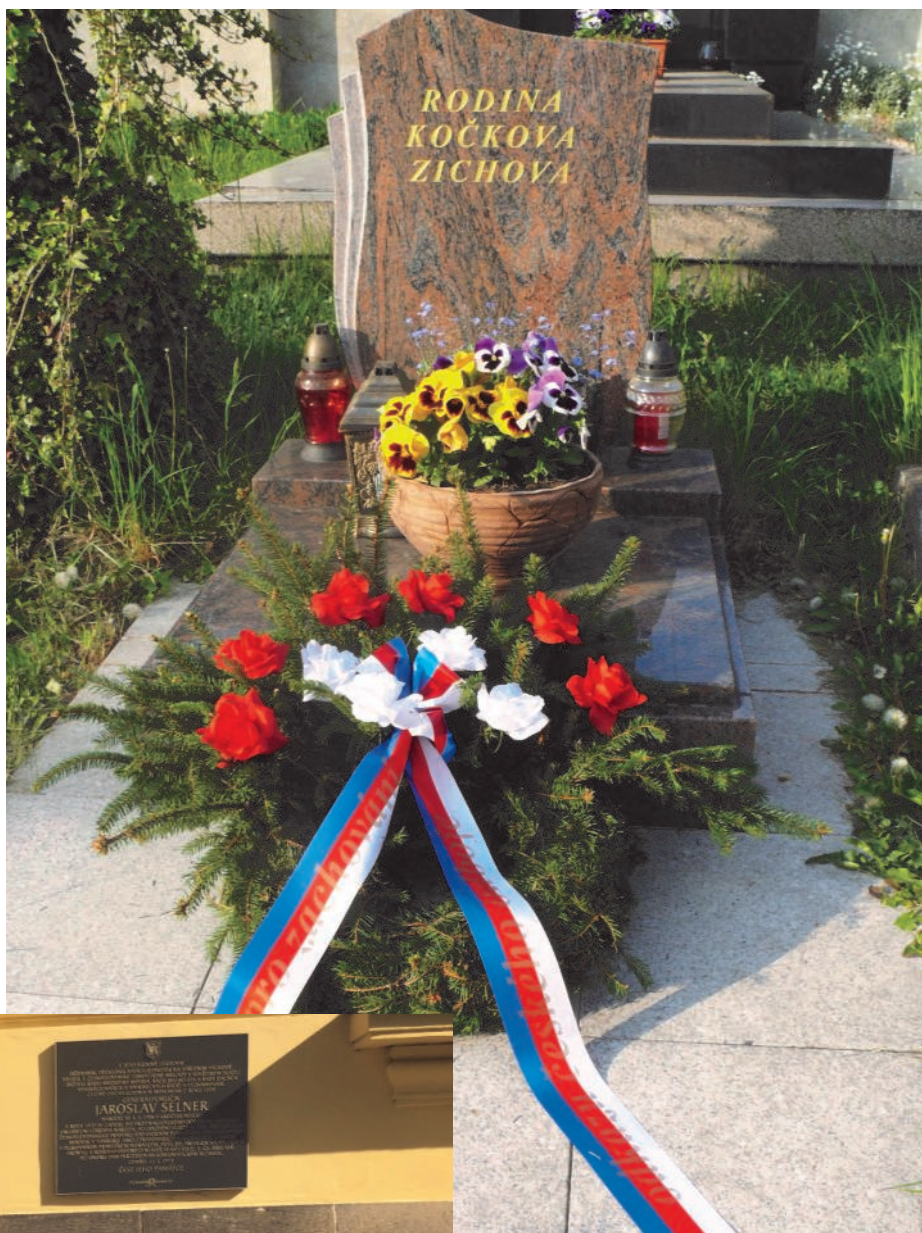
Statutární město Kladno rozhodlo nechat zhotovit na podnět Jany Mouchové (referentka hřbitovní správy) věrnou repliku. V letošním jubilejním roce nejenom oslavujeme, ale hlavně si připomínáme ty, kterým za naši republiku vděčíme nejvíce.

Děkuji všem, kteří se aktivně zúčastnili letošního kladení věnců, jmenovitě Petrovi Hroníkovi za hlavní projev a organizaci letošního výročí, starostovi Sokolské župy budečské - Miroslavu Davidovi a ostatním členům Sokola, členům Obce baráčnic-

NAVŽDY ZŮSTÁVÁTE V NAŠICH SRDCÍCH

Bohužel každý rok se přidávají další místa, kam chodíme vzpomenout hrdiny druhého odboje. Jsou to hroby našich členů. Nezapomínáme na ty, kteří nás opustili v posledních letech a tak jsme položili věnce i na hroby nejmilejšího bratra Jaroslava Bárty, nezapomenutelného slánského předsedy Jiřího Schmieda a kačickému rodákovi, Věrkovi Kočkovi. Milou vzpomínku jsme věnovali i dvěma významným občanům města Kladna. Letci RAF, Janu Vellovi a generálporučíkovi Jaroslavu Selnerovi. Za osobní účasti jeho syna s manželkou jsme položením květin v předvečer výročí konce 2. světové války uctili jeho

Jaroslav Selner s manželkou

památku u pamětní desky umístěné na Gymnasiu Kladno. Poté jsme se přesunuli do Kina Sokol, kde se uskutečnil pod taktovkou spolku „Kino žije“ nádherný koncert orchestru Ježkovy stopy.

-GH-

VZPOMNĚLI JSME V KRNČÍ

Stalo se milou tradicí, že se každoročně v den výročí popravy šesti vlastenců scházíme u pomníku zavražděným v Kladně - Krnčí. Dne 1. června 2018 do Kladna přijel k naší radosti starosta Brozan nad Ohří, Václav Bešta, v doprovodu dvou paní učitelek. Paní učitelka Borecká z Brozan byla de facto naším prvním kontaktem před lety, kdy jsme s mjr. Tomášem Ševčíkem pátrali po osudech zavražděných a snažili se najít pozůstalé. V Krnčí jsme společně mlčky stály u pomníku, který se nachází v místech, kde v roce 1942 přišel o život v rámci Heydrichiády mimo i jiné Zdeněk Černý z Rakovníku, kterému bylo pouhých 16let.

Děkuji za účast bratru Malému a sestře Knotkové, kteří společně

ně s námi uctili památku padlých za zvuku střelby z nedaleké dodnes používané střelnice státní policií. Nezapomene!

-GH-

ČB foto: malý Zdeněk Černý

MEZINÁRODNÍ RAVENSBRÜCKÝ KOMITÉT

Zasedání Mezinárodního raven-
sbrüeckého komitétu se po
několikáté zúčastnily tři de-
legátky za Českou republiku

- předsedkyně našeho Spolku
Gabriela Havlůjová, členka
Spolku Šárka Kadlecová
(vnučka lidické ženy) a Kateřina

Kočková (dcera ravenbrücké
přeživší). Komitét vznikl díky
přeživším KT Ravensbrück
po 2. světové válce. Na letoš-
ním zasedání byly přítomny
delegátky České republiky,
Polska, Ruska, Ukrajiny, Itálie,
Španělska, Rakouska, Francie
a Německa. Novou prezident-
kou byla zvolena Italka, Amb-
ra Laurenzi, jejíž maminka by-
la ravenbrückou vězenkyní.
Je to poprvé, kdy byla zvolena
do čela zástupkyně druhé ge-
nerace. Porazila polskou kan-
didátku Hannu Nowa-
kowskou o tři hlasy.
Mezi delegatkami byla přítom-
na i Ludmila Muratowa, v

MEZINÁRODNÍ RAVENSBRÜCKÝ KOMITÉT

17letech zahájila za 2. světové války svou odbojovou činnost. Měsíc strávila na samotce ve vězení, 2 roky v koncentračním táboře Ravensbrück. Došlo i k dojemnému setkání Jevgenie z Ukrajiny a Janusze z Polska - oba se narodili v zimě 1945 maminkám v KT Ravensbrücku a měli to ohromné štěstí, že přežili. Janusz Rakowicz se s námi podělil i o své vzpomínky na rodiče, kteří pocházeli z Tykočina, polských Lidic.

V rámci zasedání byla v programu i návštěva bývalého vězení Pawiak ve Varšavě. Přes 37.000 vězňů zde bylo zavražděno.

Dalších více než 60.000 vězňů bylo transportováno do koncentračních táborů. Druhým navštíveným místem paměti bylo Muzeum varšavského povstání, kde si člověk uvědomí nejenom odvahu povstalců, ale rovněž možnost shlédnout film ve 3D "Město ruin", kde je zmapována zcela zdevastovaná Varšava v roce 1945.

-GH-

KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI V JIČÍNĚ

Spolek pro zachování odkazu českého odkazu Základní organizace Jičín se zúčastnil pietní vzpomínky u příležitosti 73. výročí ukončení druhé světové války – Dne vítězství. Pietní akt se uskutečnil za účasti zástupců města Jičín, členů Spolku a žáků ZŠ u mohyly padlých rudoarmějců na Čerovce již 4.5.2018.

Členové Spolku také uctili památku u pomníku kpt. Josefa Šimka, rodáka z Nemyčevsi, který padl v revolučních dnech.

*Text: br. MUDr. Vilém Hofman
Foto: br. Ing. Břetislav Mizera*

MUDr. Vilém Hofman

KVĚTNOVÉ UDÁLOSTI V JIČÍNĚ

Marie Paulíková, předsedkyně ZO Jičín

1942 - LIDICE - 2018

V neděli 10. června 2018 se v Lidicích konala každoroční Lidická tryzna. Na dopolední desátou hodinu se všichni shromáždili na pietním území u hromadného hrobu zavražděných lidických mužů. Jako obvykle, byla dlážděná cesta od lidického potoka lemována desítkami věnců.

Za náš Spolek položili věnec zástupci tzv. 3. generace pozůstalých po obětech lidické tragédie, Š. Kadlecová, E. Kadlecová, K. Kalibová, vnučky lidické ženy Miloslavy Kalibové, P. Hroník, předseda kladenské základní organizace Spolku

a příbuzný rozvětvené rodiny Hroníků, mimo jiné i nejmladšího zastřeleného muže Josefa Hroníka († 14 let). Delegaci

potomků doplnila předsedkyně Spolku Gabriela Havlůjová.

-PH-

Foto: Jan Kadlec

1942 - MAYRAU - 2018

Týden před Lidickou tryznou jsme se sešli v Hornickém muzeu Mayrau, abychom společně vzpomněli na lidické muže - horníky, kteří fáráli v dolech na Kladensku.

Každoroční vzpomínku na zastřelené lidické muže organizuje Klub přátel hornických tradic Kladno v čele s panem Jaroslavem Grubnerem.

Obec Lidice bohužel ani tentokrát nebyla zastoupena pozůstalými ani představiteli obce, oproti tomu přijel uctít památku na lidické muže náš člen Emil Nachlinger z Prachaticka v Jeepu US Army.

VZPOMÍNKA NA OBĚTI KOMUNISMU

12. května 2018 se uskutečnila vzpomínka na oběti komunismu v pražském Motole.

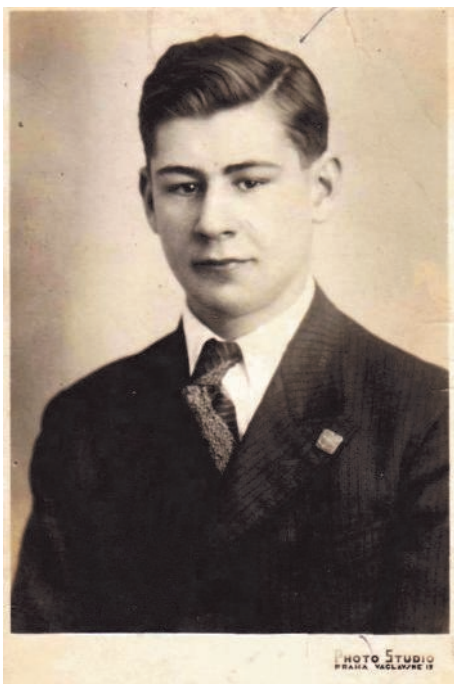
Nezapomeneme!

Do tohoto lomu byli v letech 1949 až 1953 posíláni političtí vězni, zesláblí hladověním a fyzickými útrapami ve vyšetřovací a soudní vazbě, trvajících často déle než jeden rok. Zde byli nuceni pracovat za nelidských podmínek, denně trestáni za nesplnění vysokých pracovních norem. Sankce za nesplnění zhoršovaly jejich stav až k naprostému vyčerpání. Cesta z tohoto pekla vedla s vysokými horečkami či vážným zraněním přes pankrácovou vězeňskou nemocnici. Prošlo jím během pěti let více než 1000 politických vězňů.

Český Mauthausen, přesně tak byl přejmenován lom Mexiko, jeden z komplexů v okolí Mořiny, kde trpěli političtí vězni v letech 1949 - 1953.

DĚDEČKOVA ÚČAST V PRAŽSKÉM POVSTÁNÍ

Můj dědeček, Oldřich Medal, se v květnových dnech účastnil Pražského povstání jako dobrovolník a řidič tanku jednotky npor. Václava Neubauera. Již během války vydatně pomáhal v odboji. Spolu se svým otcem, železničním zřízencem, vynášeli v kufrech výbušniny na určená místa. Taktéž zajišťoval schůzky svému bratrovi, por. Miroslavu Medalovi, s ostatními odbojáři a poskytoval mu informace o pancéřových vozech z ČKD Libeň, kde pracoval jako montér. Za své zásluhy, především za záchranu vozu a posádky v jedné z mnoha nebezpečných situací a za aktivní boj u Čs. Rozhlasu, byl vyznamenán Čs. medailí za chrabrost.

Por. Miroslav Medal se svým bratrem Oldřichem

Nezapomeneme – Čest jeho vnučce Oldřicha Medalova (pozn.red.)

Za vzpomínku děkujeme člence Text a foto: A Medalová Spolku pro zachování odkazu českého odboje Anně Medalové,

Z P R A V O D A J

VÁLEČNÁ ANABÁZE PORUČÍKA ING. VILÉMA DOSTALA
V PRVNÍ SVĚTOVÉ VÁLCE

Z válečné korespondence sestavil vnuk MUDr. Vilém Hofman

PŘÍBĚH VILÉMA DOSTÁLA

Můj dědeček Vilém Dostal se narodil v rodině dobře hmotně zabezpečené, ale také intelektuální a vlastenecky smýšlející. Všichni členové rodiny ovládali několik jazyků. Kromě češtiny to byla samozřejmě němčina, ale také francouzština a ruština. Jeho matka píše ve svých záznamech o narozených dětech: „V pondělí dne 12. prosince 1881 o ¼ na 10 večer narodil se nám synáček. Křtěn byl dne 28/12 1881 ve středu a obdržel jména: Wilhelm, Justus. Kmotrem byl švagr Wilhelm co zástupce mého tatíčka a kmotrou opět teta Anna Salatnayová z Velími. Učit se počal doma roku 1886 a nastoupil do třetí třídy v Poděbradech 1889 a nyní jest v 4. třídě občanské školy Poděbradské.“ Jeho starší sestra herečka Národního divadla Leopolda Dostalová vzpomínala:

„Když Vilém chodil do nižší reálky v Kolíně, ptaly se ho známé dámy: „Tak co Viloušku, co dělá Kolín?“. „Smrdí“ odpověděl Viloušek lakonicky. Jeho nejmladší sestra akademická malířka Hany Dostalová vyprávěla, že byl již jako chlapec velmi statečný (např. vypaloval si sám rozžhaveným hřebíkem bradavici). Byl velmi nadaný. Již na střední škole dostal za výborné studijní výsledky v jazyce francouzském opakovaně knižní dar od Alliance Francaise de Prague. Jeho mladší bratr Karel (pozdější herec a režisér Národního divadla v Praze) ve svých, bohužel nedokončených vzpomínkách, píše: „...ten jeden, hlava nejnadanější mezi námi kluky, student strojařiny, rád si pokláboval s dělníky cukrovaru k nelibosti otcově, který v tom čul nějaký „sociálismus“. Snad by opravdu Vilémově otevře-

né hlavě a pohotové bystré výřečnosti, především pak jeho čestnosti a pravdivosti nedal později spát zájem o věci veřejné a vedl jej skoro automaticky k činnosti politické, snad. Jistě to byl celý muž, chlapík ve všem všudy. Dokázal to svou obětavou smrtí, když jako zajatý rakouský voják (poručík) zaměstnaný jako inženýr v nějaké sibiřské továrně, ač varován, vrhl se do hořícího baráku, aby zachránil stařenku zapomenutou v podkroví. Hořící krov pochoval oba.“ A dále píše K.D.: „Můj starší bratr Vilém, výtečný matematik a fyzik, se rozhodl už dva roky přede mnou pro vyšší reálku a další vysokoškolské studie na technice.“ */Při svém pátrání po jeho „ruských“ osudech jsem zjistil, že onu stařenku již před tím někdo zachránil-pozn. V.H./*

V době vysokoškolských studií na C.K. Vysokém učení technickém v Praze,

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

kde studoval strojní inženýrství, byl, podle zápisu porady profesorského sboru „náčelníkem a mluvčím“ studentské rebelie proti profesoru Vávrovi, a celá skupina studentů dostala rektorskou důtku před profesorským sborem a Vilémovi byla sdělena hrozba vyloučení v případě dalších excesů. Podle studijních výsledků patřil i zde mezi nejlepší posluchače. Po ukončení studií pracoval v První Českomoravské strojírně v Praze. Z humorného sešitu, který pro něho sepsali a kresbami vyzdobili je-

ho kolegové, vyplývá, že zkonstruoval nějakou pumpu. Se svou ženou Magdou Jirouskovou se seznámil na jubilejní výstavě v Praze r. 1908, kde byla Magda v té době zaměstnána. Byl velice pokrokových a osobitých názorů. Neuznával instituci manželství stvrzené církevně nebo úředně. A tak se stalo, že se Magda jednou nevrátila ze schůzky domů a napsala své matce Veronice Jirouskové, že se s Vilémem rozhodli pro společný život. Ta ovšem neměla pro takovéto pokrokářské názory na spo-

lužití bez uzavření manželství pochopení a došla si za Vilémem do továrny. Tam mu pravděpodobně udělala skandál a on jí tedy raději dal klíče od svého bytu, kde byla Magda zavřená. Tam dostala Magda takový výprask, že jí musela matka následně dávat obklady. Na konec měli Vilém a Magda občanský sňatek, protože oba vystoupili z katolické církve. Bylo to 30. prosince 1908. Dne 9. září následujícího roku se jim narodila dcera Milena, moje maminka...

Jeho válečnou anabázi popisuje jeho válečná korespondence :

Vůbec první vojenská korespondence (byl poručíkem dělostřelectva v záloze) je z 3. 8. 1909, kdy se účastnil cvičení u Krška - Gurkfeld (Slovinsko). Na 3 pohlednicích jsou rakouští dělostřelci s nápisem : „Gruss aus Gurkfeld. Schiessplatz.“ Na pohlednici z 3.8. píše: ...Zítra střílíme ze starých děl, modelu toho, jenž je na druhé straně tohoto listku vyfotografován. Další pohlednice jsou datovány 7 a 9 /8 1909.

Začátkem července (snad 1914) byl pravděpodobně na nějakém vojenském soustředění v Olomouci, odkud poslal 12/7 telegram: „Neměj strach z války, já nebudu povolán, přijedu k vám v pondělí večer autobusem“ Po vyhlášení mobilizace v r. 1914 narukoval 23.července . Od té doby se už s rodinou neseťkal a jeho další osudy jsou

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

zaznamenány v jeho korespondenci. Další lístek je datován 28.7.1914 /úterý/, psaný ve vlaku: ...v Lublani budu asi v 1/2 9 večer.

V následující zprávě sděluje : Ohlásil jsem se v Lublani v kasárnech a po dlouhém shánění si našel ubytování. Ve vlaku se mnou jeli dva landšturmáci, mezi nimi byl i jeden známý z Poděbrad a druhý z pevnostního dělostřelectva. V kasárnech jsem se dozvěděl, že v Lublani zůstanu do soboty nebo neděle.

5. 8. 1914, Stožec u Lublaně: Jsem zařazen jako komandant Infanterie- Munitions Kolony č.1, mám 100 lidí, 111 koní a 38 vozů, sám jediný důstojník, mužstvo samí rezervisté. z většího dílu landšturmáci. Vše musím dávat dohromady od šatů až po vozy. Chodím spát v 1/2 12 a vstávám ve 3/4 4. Mám za vše odpovědnost a po válce musím even. ztráty nahradit. Nepřijdu do bitevní čáry, stojím se svou kolonou za ní a rozdělují municí. Jak je daleko fronta nevím, asi pár kilometrů. Bude to holt další Waffening.

5. 8. Stožec u Lublaně: Číslej dopisy! Zůstaneme zde ještě několik dní a pak pojedeme vlakem kamsi, myslím do Haliče. Mezitím co ti tohle píšu, uděluji rozkazy na všechny strany až hrůza. Teď na koně a marš zas shánět všechno pro svoji kolonu.

Feldpost 48 6.8. Pište mi co je s Vendou. Sídlim se svojí kolonou ve vsi, spousta lidí a koní a sám při nich. (Venda—mladší bratr Václav, který byl v té době ve Francii)

6.8. (razítka Laibach – Lubljana) Máme tu lacinou poštu – 2 kusy za krejcar. Ještě jsme tu v naší vesnici.

1. (některé lístky jsou číslovány) Stožce u Lublaně 8. 8. 1914. Jsem zde 14 dnů a dosud jsem od tebe nedostal jediné psaníčko. Povandrujeme už také brzy, kam to nevím, ale pravděpodobně proti Rusům. Koně jsem si vybral ze všech našich koní, za moc nestojí, ale už jede lepší. První dny s ním byla hrůza. Jsem s ním už spokojen, když on si přivyká pomalu na rajtování a já na jeho slabé stránky.

2. Stožce u Lublaně 12/8 1914 Dostal jsem od tebe první telegram.V nejbližších dnech odjedeme.

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

Nutné psát:

Odesílá: Magda Dostalová

Bubeneč 312 FELDPOST

An Leutenant Wilhelm Dostal

Feldkonsumregiment 7.

Inf.M.Kol.1

Feldpost 48

Rozumí se, že ti nebudu moci psát, kde zrovna jsme. Abys věděla přibližně kam nás osud zanesl, budu v psaních připisovat ku příkladu: Vilda U , což znamená , že jsme v Uhrách, nebo H = Halič, B = Bukovina , R = Rusko a podobně. Ve vlaku pojedu 4 dni. Předplať mi na voj. polní plnou adresu noviny Union. Dojdi na Václavské náměstí k Švestkovi – závod se zbraněmi a objednej mi tam *malý Browningův revolver* a k němu 80 ostrých. Ty to sama ale neber vůbec do ruky. Ať mi to pošle na moji polní plnou adresu. Stožce u Lublaně 15/8 Odjíždíme odtud zítra v noci z neděle na pondělí a pojedeme 4 dny. Budeme zprvu ve východní Haliči.

Dnes ti posílám v příloze Belegung- poučení o tom, co budeš od eráru po dobu mojí nepřítomnosti dostávat. Je to čtvrtletně 217 K na byt a měsíčně 50 K jako příspěvek na živobytí. Není toho moc, ale lepší než nic. Tyto platy se vyměřují počínaje 1. srpnem a budeš to brát vždycky předem. Ovšem napoprve se to asi hodně opozdí. Já už jsem tu bral spoustu peněz – příspěvek na vyzbrojení za 400 K a gáži 140 K už za červenec a srpen, ale také už jsem tu spousty peněz vydal. Jakmile jsem měl svoji kolnu jakž takž v pořádku, doplnil jsem si svoji výzbroj a sice koupil jsem si ještě jednu šedivou bluzu erární za 10,40 K – je to skoro zadarmo, jednu čepici do rezervy a dále: Pytel na spaní (Schlafsack)- velmi drahý to kousek za 30 K a ke všemu není nepromokavý, dále deku za 5 K na přikrývání, umývadlo, lucernu a podobné potřeby. Jelikož Halič je už vyjedená a nic tam není k dostání, koupil jsem si také asi 2a ½ kg uherského salámu a zásobu čokolády. Je to ovšem nesmírně drahé, ten salám asi za 16 K a čokoláda také. A to musí být člověk rád, že ještě něco dostal. Také nejnutenější lékárnu mám tu teď: chinin proti malárii a obvazy antiseptické. A tak povezu s sebou nejen předepsaný důstojnický kufřík, ale ještě 2 bedničky od patron, kterých jsem použil jako svoje zavazadla i tu malou tašku. A věci nejnutenější

ČTENÍ NA POKRAČOVÁNÍ

k jídlu poveze můj sluha v ruksaku. Jako jediný a samostatný komandant celé kolony mám tu výhodu, že si ten vícegepäck mohu dovolit. Zodpovědnost za kolonu, za všechen materiál ovšem zato spadá na mne, a tak si myslím, že budu doplácet nekřesťanské peníze. Doufám, že někdy v březnu se zase uvidíme.

16/8 1914 (razítko Steinbrück). Před odjezdem jsem ještě dostal tvoje psaníčko 12.tm. datované. Pošní pošta dochází nám patrně na místo Aufmarsche hned od okamžiku, jak se tam odebralo nejvyšší komando. Od našeho regimentu odjely v posledních dvou dnech všechny 4 baterie a dnes já začínám transport kolony. Kolon má regiment celkem 8 – 4 s municí pro kanony a 4 s municí pro infanterii. Já mám Mun. Kolon 1. Tak dnes se loučí s Kraňskem. Všechny vozy, dokonce i vozy se zásobami ovsa pro moji kolonu, všechno moji vojáci krásně vyzdobili zeleným a květinami. pro mého koně je už květin spousty připraveno. Dělá to krásný dojem, mám radost, že se moji hoši tak vyzdobili a budu při odjezdu přát všem, abychom se po vítězné válce všichni zas tak vrátili, jak nastupujeme. Vedle četných transportů vojenských je tu vidět i jiné transporty – zajaté civilisty, muže i ženy vedené do vězení pro různé státy nepřátelské neb se Srby sympatizující výroky. Včera přijel transport asi 200 takových zajatců – ke každému jeden voják s bajonetem nasazeným. Jsou tu lidé z nejlepších tříd i spodiny, je na ně smutný pohled – vždyť budou

souzení dle stanného práva. I kněží, statkáři, továrníci. Není-li lépe mlčet?

Pokračování vojenské anabáze por. Viléma Dostála bude pokračovat v dalším čísle...

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem info@spolekodboje.cz

Korespondenční adresa:
Nám. Starosty Pavla 44
272 01 Kladno

Telefon: 720237044
E-mail: hronik@spolekodboje.cz
Zpravodaj pro vás připravil a
graficky upravil Petr Hroník

GRATULUJEME NAŠIM JUBILANTŮM SLANÝ

Matylda Klapalová
(96)

KLADNO

Vlad. Ledvinková
(84)

Zdeňka Kočková
(95)

Irena Nosková
(82)

Irena Knotková
(82)

Zdeněk Malčánek
(88)

Jiřina Plchová
(85)

JIČÍN

Marie Paulíková
(75)

MUDr. Vilém Hofman
(81)

Rozálie Vošahlíková
(83)

Spolek pro zachování odkazu českého odboje

Účelem spolku je udržování památky a paměti na hrdinství přeživších, obětí a bojovníků českého odboje, jakož i dalších osob aktivně vystupujících proti všem formám totalit a diktatur. Zachování odkazu boje za samostatnost a svobodu České republiky ve smyslu demokratických a humanitních zásad zakladatelů našeho státu.

Naše webové prezentace

WEB	http://spolekodboje.cz
TWITTER	https://twitter.com/spolekodboje
INSTAGRAM	https://www.instagram.com/spolekodboje/
FACEBOOK	https://www.facebook.com/spolekodboje/

SPOLEK DLOUHODOBĚ SPONZORUJÍ

Středočeský kraj

DĚKUJEME